

IX Ka 264/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Jarosław Sobierajski

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Andrzej Walenta

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014r.

sprawy **R. K.** oskarżonego z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kki in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 1 kwietnia 2014 r., **sygn. akt VIII K 1785/12**

I. na mocy art. 105§2 kpk prostuje oczywistą omyłkę pisarską zawartą w przytoczonej w wyroku kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt 2 aktu oskarżenia w ten sposób, że w miejsce „art. 279§1 kk” wpisuje „art. 278§1 kk”;

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla pkt 5 oraz 6 i na mocy art. 5§1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45§1 kw umarza postępowanie w tym zakresie tj. zarzutu 2) aktu oskarżenia;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając wniesioną apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 264/14

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

1) w dniu 06/07 sierpnia 2012 w T., przy ul. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim uszkodzeniu drzwi wejściowych i przecięciu dwóch klódek od kraty zabezpieczającej wejście dostał się do wnętrza, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 721,79 zł, biletów MZK wartości 500 zł, papierosów i tytoniu różnych marek wartości 950 zł, kawy różnych marek wartości 500 zł, powodując straty łączne w wysokości 2671,79 na szkodę M. L., przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu

kary pozbawienia wolności od 28.04.2010 do 27.04.2012 na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w T.sygn. (...) z art. 280 § 1 kk i wyroku łącznego Sądu Rejonowego w T.sygn. akt (...), (...), (...)z 279 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2) w dniu 27 lipca 2012 w T. w sklepie (...) przy ul. (...), wykorzystując nieuwagę ekspedientki z wnętrza szuflady pod ladę sklepową dokonał zaboru w celu przywłaszczenia podkładki plastikowej z zawartością pieniędzy w bilionie w kwocie 391,72 zł na szkodę M. L. przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności od 28.04.2010 do 27.04.2012 na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w T.sygn. (...)z art. 280 § 1 kk i wyroku łącznego Sądu Rejonowego w T.sygn. akt (...), (...), (...)z 279 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

3) w dniach 18 września 2012 w T., przy ul. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do salonu prasowego (...)w ten sposób, że po uprzednim zbitciu szyby wystawowej z jego wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 95 zł, 4 szt. karnetów ulgowych MZK wartości 33,80 zł, 2 szt. karnetów normalnych MZK wartości 19,40 zł, 15 szt. znaczków pocztowych o nominale 1,55 zł wartości 23,25 zł, 67 szt. znaczków pocztowych o nominale 0,05 zł wartości 3,35 zł, zeszytu wartości 2,19 zł powodując straty łączne w wysokości 194,26 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. przy czym czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu kary pozbawienia wolności od 28.04.2010 do 27.04.2012 na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w T.sygn. (...)z art. 280 § 1 kk i wyroku łącznego Sądu Rejonowego w T.sygn. akt (...), (...), (...)z 279 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2014 roku (sygn. akt VIII K 1785/12):

1. uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w okresie od 13 listopada 2007 roku do 16 stycznia 2008 roku, 21 maja 2009 roku do 5 listopada 2009 roku oraz w okresie od 28 kwietnia 2010 roku do 9 września 2011 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w T.w sprawie (...)za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i tym samym działał w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk tj. dopuścił się występku z art.279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

2. uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu w punkcie 3 aktu oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w okresie od 13 listopada 2007 roku do 16 stycznia 2008 roku, 21 maja 2009 roku do 5 listopada 2009 roku oraz w okresie od 28 kwietnia 2010 roku do 9 września 2011 roku orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w T.w sprawie (...)za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i tym samym działał w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk tj. dopuścił się występku z art.279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce wyżej orzeczonych wobec oskarżonego kar pozbawienia wolności wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz M. L. poprzez zapłatę kwoty 1322,27 złotych;

5. uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że czyn stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierzył mu karę 30 dni aresztu;

6. na podstawie art. 119 § 4 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz M. L. poprzez zapłatę kwoty 391,72 złotych;

7. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. G. kwotę 1.416,96 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów udzielonej z urzędu pomocy prawnej;

8. zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego** zaskarżając wyrok w całości i podnosząc zarzuty:

1. błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez:

- uznanie, że oskarżony popełnił przypisane mu czyny podczas gdy zebrane dowody prowadzą do odmiennych wniosków oraz gdy oskarżony nie przyznawał się do winy a sąd I instancji sam wskazał, że nie ma żadnych bezpośrednich dowodów wskazujących na winę oskarżonego,

- nieuzasadnione przyjęcie wartości skradzionego mienia w dniu 26 i 27 kwietnia 2012 r. podczas gdy postępowanie dowodowe nasuwało szereg wątpliwości gdyż dokumentacja sklepowa nie zawiera żadnego obiektywnego odzwierciedlenia a wyliczona kwota strat budzi szereg wątpliwości z uwagi na subiektywne jej wyliczenie przez pokrzywdzonego a braki gdy tymczasem braki o których pokrzywdzony wspominał mogły powstać wcześniej lub też wynikać z wadliwego wyliczenia strat przez pokrzywdzonego,

2. naruszenie przepisów postępowania które miało wpływ na treść wyroku tj. art. 7 kpk, art. 92 kpk poprzez:

- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów a w efekcie przyjęcie, że oskarżony dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) podczas gdy sąd nie wziął pod uwagę, że towar z tego sklepu mógł zostać skradziony wcześniej, wobec czego nie ma pewności co do dokładnej ilości towaru znajdującego się faktycznie w sklepie i to nawet gdyby uwzględnić że oskarżony został rozpoznany,

- pominięcie, że w świetle zebranych dowodów nie da się ustalić ilości skradzionego towaru gdyż oskarżony nie posiadał przy sobie żadnych przedmiotów, których kradzież mu zarzucono,

- nieprawidłową ocenę zeznań świadków i odnoszenie się do zeznań pracownicy sklepu która podczas konfrontacji zakwestionowała by to oskarżony dokonał kradzieży z punktu 2 a/o oraz dowolne ustalenie, że wszystkie wizyty oskarżonego w sklepie związane były z planowaniem kradzieży,

- zlekceważeniu, że oskarżony nie ma stałego miejsca zamieszkania a więc ślady na jego ubraniach (w tym odłamki szkła) mogły pochodzić od różnych osób i z różnych miejsc,

3. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wyroku tj. art. 5 §2 kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego mimo że istnieją wątpliwości co do tego ile towaru mógł ukraść, nic nie znaleziono przy oskarżonym, brak jest bezpośrednich dowodów zaś sąd meriti oparł się na hipotezach a nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego który konsekwentnie nie przyznawał się do winy a zgodnie z zasadą in dubio pro reo nie można przypisać oskarżonemu winy wyłącznie w oparciu o poszlaki i domysły oraz okoliczność, że wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z innymi dowodami.

W związku z powyższymi zarzutami obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzuconych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była oczywiście bezzasadna.

Wobec uznania apelacji obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną i z uwagi na brak wniosku o uzasadnienie pochodzącego od obrońcy oraz oskarżonego, sąd odwoławczy -po myśli art. 457 §2 kpk - ograniczył zakres niniejszego uzasadnienia do wskazania przyczyn zmiany wyroku dokonanej niezależnie od zarzutów apelacji.

Wyjść należy od tego, że Sąd Okręgowy - na mocy art. 105 §2 kpk - sprostował oczywistą omyłkę pisarską zawartą w przytoczonej w wyroku kwalifikacji prawnej czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie 2 a/o i w miejsce błędnie wskazany przepis „art. 279 §1 kk” zastąpił przepisem „art. 278 §1 kk”.

Jeśli zaś chodzi o merytoryczną poprawność rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku, to trzeba przyznać, że materiał sprawy - właściwie oceniony i zgromadzony przez sąd meriti - dostarczył dowodów winy oskarżonego w zakresie wszystkich zarzuconych mu zachowań. Pisemne motywy wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów, jest rzetelna, wszechstronna, logiczna i dostatecznie wnikliwa. W analizie tej nie sposób doszukać się błędów czy zaniechań wypunktowanych w apelacji, zaś dowody i okoliczności na które powołał się sąd I instancji wyrokując w sprawie obaliły wersję oskarżonego, dlatego niezasadnie obrońca upatrywał przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów w odrzuceniu jego wyjaśnień.

Zaskarżony wyrok nie mógł się jednak ostać w odniesieniu do orzeczenia w przedmiocie czynu z punktu 2 a/o. Wobec uznania przez sąd I instancji, że zachowanie oskarżonego opisane w punkcie 2 zarzutów a/o nie stanowiło przestępstwa z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, lecz wykroczenie z art. 119§4 kw (choć przekonanie to było błędne bowiem wartość skradzionego mienia przekraczała ¼ minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2012 roku, to z uwagi na kierunek apelacji sąd odwoławczy nie mógł skorygować wyroku w zakresie kwalifikacji prawnej tego czynu, co zakazuje wprost reguła z art. 455 kpk in fine), zaskarżony wyrok należało w powyższej części zmienić i umorzyć postępowanie co do tego czynu z uwagi na upływ terminu przedawnienia orzekania. Zgodnie bowiem z regułą określoną w art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu popełnienia wykroczenia upłynął rok, a jeśli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Skoro oskarżony czyn z punktu 2 a/o popełnił 27 lipca 2012 roku, to karalność przypisanego mu wykroczenia ustała z upływem 2 lat od tej daty a więc 27 lipca 2014 roku. Zatem w dniu wyrokowania przez Sąd Okręgowy upłynął 2-letni okres karalności wykroczenia przypisanego oskarżonemu. W tych okolicznościach nie pozostawało nic innego jak tylko zmienić zaskarżony wyrok poprzez uchylenie punktów 5 oraz 6 i umorzenie postępowania co do zarzutu z punktu 2 a/o w trybie art. 5 §1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany mocy. Nie wystąpiły bowiem żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia wyroku z urzędu.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych należnych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego - w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu z tymże postępowaniu - Skarb Państwa. Za takim rozstrzygnięciem przemawia sytuacja osobista i majątkowa oskarżonego, który przebywa w zakładzie karnym i nie osiąga żadnych dochodów.